

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/ ๒๕๕๗

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับเอกสารการสอบหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายสุรพล จรรยากุล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสุรพล จรรยากุล ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบหาข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหา รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ (รองศาสตราจารย์อำนาจ เย็นสบาย) ว่าจัดทำและเผยแพร่เอกสารอันมีข้อความเป็นการใส่ร้ายผู้อุทธรณ์ โดยมีข้อมูลลับของทางราชการปรากฏในเอกสารดังกล่าว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๐๑๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงเป็นเพียงกระบวนการสืบสวนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพื่อนำมาพิจารณา โดยยังมิได้ตั้งข้อกล่าวหาบุคคลใด จึงไม่มีเหตุจำเป็นที่ผู้ขอจะต้องใช้ประโยชน์จากสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหา รองศาสตราจารย์อำนาจ

เย็นสบาย รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ ว่าได้จัดทำหนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑/๑๕๐๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่องขอมอบเอกสาร “เสนอข้อมูลเชิงบริหาร” เพื่อพิจารณา และเผยแพร่ในที่ประชุมสัมนาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าหนังสือดังกล่าวมีข้อความเป็นการใส่ร้ายผู้อุทธรณ์ อีกทั้งมีข้อมูลของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งเป็นข้อมูลลับปรากฏในเอกสารดังกล่าวด้วย ต่อมามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้แจ้งผลการสอบสวนให้ทราบว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้สอบหาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าไม่มีมูลจึงมีคำสั่งยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงขอรายงานการสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าวพร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธ

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงเพื่อสอบสวนกรณีการร้องเรียนดังกล่าว คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงได้ทำการสอบสวนและรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง ตามบันทึก ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/ พิเศษ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ โดยมีความเห็นว่า เอกสารที่ผู้ถูกกล่าวหานำมาใช้เป็นข้อมูลในการสรุปเรียบเรียงและเขียนเป็นหนังสือฉบับที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนั้น เป็นเอกสารที่มีการเผยแพร่อยู่ทั่วไปทั้งภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำข้อมูลดังกล่าวมาเขียนเป็นหนังสือ ดังนั้น ข้อมูลจากเอกสารดังกล่าวจึงไม่ถือว่าเป็นข้อมูลลับของทางราชการ หรือข้อมูลลับของมหาวิทยาลัยอีกต่อไป การนำข้อมูลเกี่ยวกับการร้องทุกข์หรือการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์มาเปิดเผยต่อสาธารณะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายและไม่ถือเป็นการใส่ความผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงเห็นควรยุติการสอบหาข้อเท็จจริง ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้พิจารณารายงานดังกล่าวแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง และได้แจ้งผลการสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

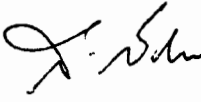
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า รายงานการสอบหาข้อเท็จจริงดังกล่าวได้กำหนดชั้นความลับไว้ อีกทั้งการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับการที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น นอกจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาได้ระบุในการทำคำชี้แจงว่าไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอคือ บันทึกคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/ พิเศษ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

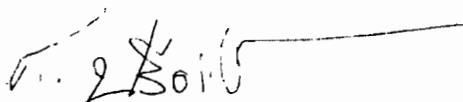

พร้อมเอกสารประกอบ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบกับการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและพยานเป็นการให้ถ้อยคำตามการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน เมื่อการสอบหาข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการสอบสวน และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินการดังกล่าวได้ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยบันทึกคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/ พิเศษ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เรื่องรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง พร้อมเอกสารประกอบ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์